

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ครูปราศจากร่าง และดังนั้นลูกจึงต้องเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึง ขณะจดจำ บาบา เมื่อการสอบเสร็จสิ้นและแล้วลูกจะกลับบ้าน
- คำถาม:** ลูกต้องเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ดังนั้น ลูกจึงไม่ควรถูกหลอกลวงในเรื่องใด
- คำตอบ:** เมื่อลูกมีนิมิตของดวงวิญญาณและลูกมองเห็นแสงที่เปล่งประกาย ก็ไม่มีประโยชน์ในสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าด้วยการมีนิมิตหรือการได้รับตรีชติของบาบา บาปของลูกจะถูกตัดไปหรือลูกจะได้รับการหลุดพ้น ไม่เลย ในกรณีนั้น ลูกจะถูกหลอกลวงมากขึ้น จงเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึง ด้วยการทำความเพียรพยายามนี้เท่านั้นที่ลูกจะไปสู่สภาพที่เหนือบ่วงกรรม ไม่ใช่ว่า เมื่อบาบาให้ตรีชติ ลูกจะกลับมารับตรีชติ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายให้แก่ลูกๆ พ่อให้การศึกษาและสอนโยคะแก่ลูกๆ โยคะไม่ใช่เรื่องใหญ่ เมื่อเด็ก ๆ กำลังศึกษาเล่าเรียน พวกเขาจะมีโยคะอยู่กับครูของเขอย่างแน่นอน พวกเขาคิดว่า ครูคนนั้นคนนั้นสอนเราเพื่อทำให้เราเป็นเหมือนกับตัวเขาเอง ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้น ลูกเข้าใจว่าลูกศึกษาอยู่ในชั้นเรียนนั้นโดยเฉพาะ ที่นั่นครูไม่ต้องบอกลูกให้มียุคะกับเขา ลูกมีโยคะกับผู้ที่กำลังสอนลูกโดยอัตโนมัติ เขาไม่ได้สอนลูกทั้งวัน ลูกศึกษาสิ่งนั้นมาชาติแล้วชาติเล่าและได้พัฒนาการฝึกฝนนั้น ที่นี้ การฝึกฝนของลูกใหม่อย่างสิ้นเชิง ผู้ที่นี้ไม่ใช่ครูที่มีร่างกาย ผู้เดียววันนั้นคือครูที่ปราศจากร่างผู้ที่ลูกพบปะทุก 5000 ปี พ่อเองพูดว่า พ่อไม่ใช่ครูที่มีร่างกายของลูก เหตุนี้เองการจดจำระลึกถึงนี้จึงไม่คงอยู่ ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นครูกำลังสอนลูก ลูกต้องจดจำครู จนกว่าลูกจะสอบผ่านอย่างแน่นอน ด้วยการจดจำท่าน ลูกจะสอบผ่านการสอบของลูกและแล้วลูกจะกลับบ้าน ที่นี้ที่การสอบของลูกสิ้นสุดลง ละครก็จะจบลง ลูกๆ รู้ว่าลูกต้องเล่นบทบาท 84 ชาติเกิดที่ลูกบันทึกไว้ในลูกดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกรู้สิ่งนี้ ในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกอยู่ที่นั่นลูกจะไม่จดจำสิ่งนี้ ลูกได้รับความรู้ที่นี้ทั้งหมดที่นี้ ครูเองนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายความรู้ทั้งหมดแก่ลูกๆ ที่ลูกต้องเข้าใจอย่างต่อเนื่อง และลูกยังต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน พ่อพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า “มานมานะบาฟ” “มานมานะบาฟ” มีความหมาย ลูกเข้าใจว่าคำนี้ลูกต้อง พ่อเองพูดว่า จงจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย สิ่งนี้ใช้เวลา ลูกต้องตรวจสอบตนเอง เช่นเดียวกับที่มีวิชาอื่นๆ ในการศึกษาเล่าเรียน ได้แก่ ประวัติศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ฯลฯ นักเรียนสามารถเข้าใจได้ว่าตนจะสอบผ่านได้มากแค่ไหน ดังนั้นมันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะสอบผ่านด้วยคะแนนมากมาย ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเองว่าลูกไม่ได้ลืมบาบา หลายคนเขียนว่า บาบา มาหาทำให้เราลืมท่านซ้ำแล้วซ้ำเล่า เรามีพายุของมายามากมาย เรามีความคิดที่เป็นลบมากมาย เพราะความไม่เข้าใจ พวกเขาจึงเขียนว่า บาบา ไม่มีบาปในสิ่งนี้ใช้ไหม เรามีความคิดที่เป็นลบเช่นนั้น เมื่อเราเห็นบางคน เราก็มีความคิดว่า นั่นต้องการทำสิ่งนี้ ไม่มีบาปในสิ่งนั้นใช้ไหม พ่อพูดว่า ไม่เลย บาปจะถูกสร้างขึ้นเมื่อลูกแสดงการกระทำเหล่านั้นผ่านอวัยวะทางกาย บาบาเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกมีความรู้ที่นี้ ลูกรู้ว่าทำไมวิษณุและศรีกฤษณะจึงได้รับภงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พวกเขาวาดภาพให้เห็นว่าเขาฆ่าอคาสูรและบาคาสูร (อสูร) ด้วยภงจักรนั้น ไม่มีเรื่องของการฆ่าใคร นี่เป็นเรื่องของการตัดบาปของลูก ซึ่งบาบาถูกเรียกว่าผู้คงภงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน ท่านมีความรู้ของทั้งวงจร ดวงวิญญาณได้รับความรู้จากพ่อว่าวงจรหมุนไปอย่างไร ลูกๆ ต้องนำภงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองมาใช้และเผาบาปของตน จงซึมซับความรู้และจดจำพ่อ ด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกแต่ละคนต้องเพียรพยายามเพื่อตัวลูกเอง ไม่ใช่ว่าบาบาจะนั่งให้ตรีชติแก่ลูกเพื่อที่บาปของลูกจะถูกตัดไป พ่อไม่ได้นั่งและทำตรีชติ อันที่จริงแล้วพ่อมองดูทุกคน บาปจะไม่ได้รับการปลดปล่อยด้วยการที่พ่อมองลูกหรือให้ความรู้แก่ลูก พ่อชี้หนทางแก่ลูกว่า จงทำสิ่งนี้และสิ่งนั้นและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อให้ศรีมัทแก่ลูก โอเค ตัวอย่างเช่น เมื่อพ่อมา พ่อมองลูกๆ ด้วยการพิจารณาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ว่าบาปของเราจะถูกตัดไปด้วยการที่ท่านทำสิ่งนั้น ไม่เลย บาปจะถูกตัดไปด้วยความเพียรพยายามของเราเอง หากพอนั่งและทำสิ่งนั้น นั่นก็จะกลายเป็นธุรกิจ พ่ออธิบายว่า ลูกสามารถจดจำพ่อทางโลกของลูกได้ด้วยวิธีนี้ พ่อผู้นี้คือผู้ที่ให้ศรีมัทแก่ลูก ลูกแต่ละคนต้องทำความเพียรพยายามของตนเอง หลายคนคิดว่าตรีชติของนักปราชญ์หรือชานยาสีคนนั้นคนนั้นก็เพียงพอแล้ว อย่างไรก็ตาม แม้กระทั่งหลังจากที่สัมผัสกับพรและความเมตตาของพวกเขา ผู้คนก็ยังตกต่ำลงมาเรื่อยๆ พวกเขามีความเมตตาประเภทใด พวกเขาเพียงแต่จดจำธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่เท่านั้น พ่อชี้หนทางให้แก่ลูกๆ อย่างชัดเจน พ่อพูดว่า ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น ลูก

ร้องเพลงว่า เรามาอย่างปราศจากร่างและเราก็ต้องกลับบ้านอย่างปราศจากร่าง สิ่งนั้นกล่าวถึงเวลานี้ ต่อมาคำพูดของพ่อก็จะเป็นประโยชน์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่าเวลานี้จงจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อให้ศรีมัทแก่ลูกๆ นี่คือบทบาทของพ่อในละคร ลูกสามารถเรียกสิ่งนี้ได้ว่าเป็นความช่วยเหลือของท่าน ตามละครแล้ว ศรีมัทได้รับการจดจำ พ่อต้องให้คำสั่งแก่ลูกๆ พ่อพูดว่า จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่พ่อจะให้ความช่วยเหลือแก่ลูกและพาไปสู่อุสภภาพที่เหนือบังกรรม ไม่เลย สิ่งนี้ใช้เวลา ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องมีการฝึกฝนอย่างดีมากในการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จริงๆแล้ว ผู้เป็นแม่มีเวลามากมาย ผู้ชายจะใส่ใจกับธุรกิจของเขา ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในเลือดเตอริชของลูกในขณะที่กำลังจดจำพ่อเพื่อที่สนิมทั้งหมดจะถูกขจัดออกไป ลูกรู้สึกว่าคุณนั้นคนนี้เป็นผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่ดีเพราะเขากำลังเก็บซาร์ตของเขา ในทำนองเดียวกัน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจะนั่งเป็นเวลา 2-3 ชั่วโมง ผู้ที่อยู่ในสภาพของการเกษียณจะทำตามกुरुหลายคน ฯลฯ แต่พวกเขายังไม่จด กुरुเหล่านั้นมากเท่ากับที่พวกเขาจดจำเหล่าเทพ ในความเป็นจริง เหล่าเทพไม่ต้องได้รับการจดจำและเหล่าเทพก็ไม่เคยสอนสิ่งใดให้แก่ลูก นี่ไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับลูกๆ และก็ไม่ใช่เรื่องของหลายแสนปีด้วย พ่อจะมาเมื่องานของการก่อตั้งและการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ลูกๆ รู้ว่าการทำลายล้างเกิดขึ้นทุกวงจร การทำลายล้างเคยเกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน ลูกเขียนอยู่เรื่อยๆ ว่าสิ่งนี้เคยเกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน หนทางที่พ่อชี้ให้แก่ลูกเพื่อจะได้พบท่านนั้นไม่ใช่เรื่องใหม่ พ่อพูดว่า พ่อมาทุกวงจรและชี้หนทางให้แก่ลูก ลูกๆ รู้ว่าอาณาจักรของลูกกำลังถูกก่อตั้ง อาณาจักรของเหล่าเทพผู้ที่ลูกกราบไหว้บูชาในกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้ง วงจร 5000 ปีหมุนต่อไปเรื่อยๆ ผู้คนบ้าคลั่ง พวกเขาทั้งหมดกำลังทำตามการกำหนดของมายา พวกเขาไม่รู้จักรักความหมายของการเผาราวิน ชื่อของลูกคือ “ผู้ที่ดวงกงจักรของการตระหนักรู้ในตนเอง” เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าแล้ว บาบามีให้ความรู้ที่ท่านมีแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ เมื่อวงจรของละครมาถึงจุดจบ พ่อจึงมาให้ความรู้ให้แก่ลูก พ่อเองมาและสอนการกระทำเหล่านี้แก่ลูก หลังจากนั้นเมื่อลูกไปสู่นทางบาป กลางคืนก็เริ่มขึ้นและเราก็ตกต่ำลงมาเรื่อยๆ ความสุขลดลงเรื่อยๆ ลูกมีทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูกเหมือนกับที่มีอยู่ในสติปัญญาของพ่อ อย่างไรก็ตาม ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ เหตุนี้เอง ลูกจึงเรียกหา บาบามาและทำให้เราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ด้วยเถิด ดังนั้น ความรู้จึงจำเป็น ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ พ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ไม่มีใครรู้ว่าจะสอนสิ่งนั้นแก่ลูกอย่างไร ลูกเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ว่า บาบามาและทำให้เราบริสุทธิ์ด้วยเถิด! เวลาที่ลูกกำลังกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกมีการชำระย สิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นที่ลึกล้ำอย่างยิ่ง ผู้คนไม่รู้จักทั้งดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด พ่อเท่านั้นที่บอกลูกว่าดวงวิญญาณเป็นเช่นใดและบทบาทของดวงวิญญาณคืออะไร เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ที่บทบาททั้งหมดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่แสนเล็กได้อย่างไร ทันทันทีที่ลูกได้ยินสิ่งนี้ ลูกก็จะชนลูก บางคนมีนิมิตของดวงวิญญาณ พวกเขาเห็นแสงที่เปล่งประกาย อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นมีประโยชน์อะไร ที่นี้ลูกต้องมีโยคะ ผู้คนคิดว่าด้วยการมีนิมิต พวกเขาจะได้รับการหลุดพ้นและบาปของเขาก็จะถูกเผาไป ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขาถูกลอกหลวงมากขึ้น พ่อเฝ้าแต่อธิบายทุกสิ่งแก่ลูก พ่อพูดว่า พ่อกำลังบอกสิ่งที่ลึกล้ำให้แก่ลูกๆ ลูกมีความรู้ของทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก เพียงแค่จดจำบาปและวงจร จงจดจำครูและความรู้ด้วยเช่นกัน ตามละครแล้ว ลูกจะได้รับสภาพที่เหนือบังกรรมของลูกด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องกลับไปอย่างปราศจากร่างเหมือนที่ลูกมาอย่างปราศจากร่าง ลูกจะนำเสนอที่ส่งส่งไปกับลูก ไม่มีความรู้ที่นั่น สิ่งนี้ลูกเรียกว่าการจดจำระลึกถึงที่ง่ายดาย ผู้คนกลับมาสับสนกับคำว่า ‘โยคะ’ ผู้คนเหล่านั้นคือหฐ(ใช้กำลัง)โยคี เพียงพ่อเท่านั้นที่สอนโยคะที่ง่ายดายแก่ลูก ก่อนหน้านั้น ลูกเคยได้ยินว่าพระเจ้าของกิตะและสอนโยคะที่ง่ายดายแก่ลูก อย่างไรก็ตาม ลูกไม่รู้จักท่าน เพราะความไม่เข้าใจ 100% ผู้คนจึงกลับมาไม่บริสุทธิ์ มีหนทางมากมายนับไม่ถ้วน คัมภีร์กิตะเป็นไปสำหรับผู้อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ลูกคือผู้ที่ เป็นของหนทางของครอบครัว ตอนแรกนั้นหนทางของลูกคือหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ และเวลานี้ได้กลายเป็นหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง พ่อบริสุทธิ์เสมอ ท่านมาเพื่อให้ศรีมัทแก่ลูก พ่อพูดว่า ในเวลานี้ทุกคนกลับมาไม่ประธาณ เริ่มแรกลูกเคยสโตประธาณ เราก็ยังเคยสโตประธาณในตอนเริ่มแรกด้วยเช่นกันและแล้วเราก็กลับมาไม่ประธาณ ใครก็ตามที่มา ไม่ว่าจะ เป็นพระสันตะปาปา นักบวช ฯลฯ จะสโตประธาณในตอนแรก และหลังจากนั้นเมื่อจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทั้งต้นไม้ก็กลับมาไม่ประธาณ เวลานี้ต้นไม้อยู่ในสภาพที่ทรุดโทรมอย่างสิ้นเชิง ลูกเข้าใจว่าลูกเคยสโตประธาณและลูกก็กลับมาไม่ประธาณตามลำดับกันไป เวลานี้ลูกต้องกลับมาสโตประธาณอีกครั้ง ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นตามลำดับกันไปตามละคร มีรายละเอียดมากมาย เมล็ดนี้รู้ว่าต้นไม้ปรากฏออกมาจากท่านอย่างไร เพียงพ่อเท่านั้นที่บอกความลับของต้นไม้โลกมนุษย์นี้แก่ลูก พ่อยังเป็นนายแห่งสวนดอกไม้ด้วยเช่นกัน พ่อรู้ว่าสวนดอกไม้ของพ่อเคยสวยงามมาก พ่อมีความรู้นี้ เคยมีสวนดอกไม้ชิ้นหนึ่งเช่นนั้นของพระเจ้า เวลานี้เป็นสวนของปีศาจ อาณาจักรของราวันลูกเรียกว่าซาตาน มีความรุนแรงอยู่ทุกหนแห่ง พวกเขาทุกคนพร้อมแล้วขณะที่นั่งอยู่กับระเบิดปรมาณู ฯลฯ ทุกคนรู้ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่

ได้มีเพื่อเก็บไว้และการทำลายล้างต้องเกิดขึ้นเพราะระเบิดเหล่านั้นอย่างแน่นอน ถ้าการทำลายล้างไม่เกิดขึ้นแล้วยุคทองจะมาได้อย่างไร สิ่งนี้ชัดเจนมาก อย่างไรก็ตาม พวกเขาแสดงให้เห็นว่าสงครามมหาภารตะที่ยิ่งใหญ่เคยเกิดขึ้น และเพียงพันดาวาสทั้งห้าเท่านั้นที่ปลอดภัย และจากนั้นพวกเขาก็ละลายหายไปด้วย อย่างไรก็ตาม ไม่มีผลใดๆจากสิ่งนั้น พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบายว่าละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว บารัตเคยถูกปล้นและเวลานี้พวกเขากำลังให้กลับคืน พวกเขาจะให้ต่อไปจนถึงเวลาสุดท้าย ลูกรู้ว่าทุกสิ่งจะถูกทำลายในการทำลายล้าง เมื่อเคยเป็นอาณาจักรของเราจะไม่มีอาณาจักรอื่นประวัติศาสตร์ต้องซ้ำรอย บารัตจะกลายเป็นสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง จะมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ไม่มีการกล่าวถึงดินแดนอื่นที่นั่น เวลานี้เป็นตอนจบของยุคเหล็ก และแล้วจะเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เรากำลังจะกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกกลายเป็นนายเหล่านั้นหลายครั้งแล้ว นั่นคือในทุกวงจรถ้วนทั้งโลกเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขา พวกเขามีความฉลาดมาก ที่นั่นพวกเขาไม่จำเป็นต้องรับคำแนะนำจากที่ปรึกษา ฯลฯ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วและจะซ้ำรอย พวกเขาเรียกวัดของศรีภฤชณะว่า “ดินแดนแห่งความสุข” ซึ่งพบาบามาและก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข พวกเขาเองพูดว่าบารัตเคยเป็นสวรรค์เมื่อ 3000 ปีก่อนพระคริสต์ เริ่มแรกเคยมีศาสนาเดียวและแล้วศาสนาอื่นๆก็ตามมา ลูกๆควรอัศจรรย์ใจว่าบาบากำลังให้อำนาจในการปกครองแก่ลูกอย่างไร พ่อมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก สิ่งนี้ง่ายตายมาก อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เคยเข้าใจสิ่งนี้ในวงจรถ้วนหน้านี้เท่านั้นจะเข้าใจสิ่งนี้อีกครั้งตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นางจันทรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองไปใช้และเผาบาปของลูกให้หมดไป รมัดระวังว่าลูกไม่ได้แสดงการกระทำที่เป็นบาปผ่านอวัยวะของร่างกาย ทำความเพียรพยายามเพื่อตนเองที่จะกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม
2. อย่าได้มีความปรารถนาที่จะมีนิมิต ลูกจะไม่ได้รับทั้งการหลุดพ้นด้วยการมีนิมิตและบาปของลูกก็จะได้ไม่ถูกตัดออกไป ไม่มีประโยชน์ในการมีนิมิต สนิมสามารถถูกขจัดด้วยการจดจำพ่อและความรู้นี้เท่านั้น

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดและแสดงใบหน้าของลูกว่าลูกได้รับการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งทั้งหมด

ในยุคบรรจบพบกันลูกดวงวิญญาณบราห์มินได้รับพร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ดวงวิญญาณที่ได้รับพรเช่นนี้ไม่จำเป็นต้องเพียรพยายาม ปรากฏบนใบหน้าของพวกเขาแสดงว่าพวกเขาได้มาซึ่งบางสิ่งซึ่งพวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่เป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผล เมื่อผู้คนเห็นใบหน้าของลูกบางคน พวกเขาพูดว่าจุดหมายปลายทางดูเหมือนจะสูงมากและพวกเขาก็มีการสละละทิ้งที่สูงส่งมาก ถึงแม้ว่าการสละละทิ้งของพวกเขาเห็นได้ แต่โชคของพวกเขาไม่สามารถเห็นได้ เมื่อลูกรักษาความซบเซาซึ่งของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดและแสดงให้เห็น โชคของลูก และแล้วพวกเขาก็จะถูกลงดูเข้ามาอย่างง่ายตาย

คติพจน์: ความสำเร็จถูกหลอมรวมในที่ที่มีความจริงใจและความกระตือรือร้นและมีชุมนุมของความเป็นหนึ่งเดียวกันที่ทำตามหนทางเดียวกัน

*** โอม ขานติ ***